

[Alvilda Larsen.]

på Fælledvejens station for en nat havde været herberg for et ungt ægtepar med to små børn. Man havde fundet dem i et skur i Fælledparken, hvor de havde indrettet sig for natten. Politiet havde ikke ment efter at have set det at kunne forsvare dette forhold og tog derfor den unge familie med på stationen, hvor der blev redt op til dem. Næste morgen gik familien straks påny ud på jagt efter en bolig.

Dette tilfælde er imidlertid ikke noget enestående, og det er heller ikke første gang, den slags beretninger har fundet vej til dagbladens spalter. Der er utallige eksempler på familier med børn, der ikke blot een, men flere nætter har måttet slå sig ned på en af byens bænke, og for et par måneder siden skete dette oven i købet midt på Rådhuspladsen.

Der har i intet tilfælde været tale om familier, der har været forsømmelige med hensyn til lejebetalingen, eller familier, der af en eller anden grund selvforskyldt har bragt sig i den situation, at de pludselig stod uden tag over hovedet. I de fleste tilfælde har manden og i enkelte tilfælde endogså konen haft deres arbejde at passe og kunnet betale en lejlighed, som de imidlertid ikke har haft eller kunnet få. Disse familiers fremgangsmåde har så været den, at de, når de stod på gaden, har henvendt sig, således som de har fået at vide de skal, til Københavns kommunes husvildeforsorg. Her har man meddelt familierne, at de, til trods for at de har børn, ikke kunne få nogen lejlighed, men man kunne ordne det for dem således, at børnene blev anbragt på et børnehjem, moderen på et kvindehjem, og manden henvistes til at leje sig et hotelværelse eller leje sig ind på et herberg.

Denne helt umenneskelige løsning, at skille børnene fra forældrene og i visse tilfælde skille både søskende og forældre, har de husvilde familier næsten altid fundet så urimelig, at de mange gange har nægtet at acceptere kommunens udvej. De har ikke villet lade sig skille fra børnene, de har foretrukket at blive sammen, hvor forfærdelige forhold det end betød. Dertil kommer, at denne løsning har været alt andet end billig for familien. Hverken ophold på kvindehjem eller på herberg er gratis, og den splittede husholdning betød en mangedobling af udgifterne, som ofte har overstegtet fortjenesten.

I forsorgslovens § 279 hedder det imidlertid, at kommunen er forpligtet til at skaffe en familieforsørger, der uden egen skyld er blevet husvild, og som er i stand til at

betale den sædvanlige husleje, fornødent husly. Denne bestemmelse i loven efterkommer man efter min mening ikke i Københavns kommune, og jeg har derfor stillet den højtærede socialminister det spørgsmål, om han virkelig finder, at Københavns kommunes fremgangsmåde er lovlig. Det kan ikke være rigtigt, at en kommune gang på gang splitter hele familier ad. De, der beskæftiger sig så meget med familielivets krise og med talen om familien som samfundets grundvold, bør tænke over, hvordan det skal gå med ægteskabet og børnene for de familier, der tvinges til at leve på den måde.

Første næstformand (Arnh Jensen): Jeg giver ordet til den højtærede minister fru Fanny Jensen, der på socialministerens vegne vil besvare spørgsmålet.

Minister fru Fanny Jensen: Da socialministeren er forhindret i at være tilstede grundet på et møde i finansudvalgets byggeudvalg, skal jeg på hans vegne svare det ærede medlem fru Alvilda Larsen.

Det ærede medlem spørger, om socialministeren mener, at den praksis, Københavns kommune anvender overfor boligløse familier, er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er anført i forsorgslovens § 279.

Socialministeren må hertil svare, at da det ærede medlem ikke har oplyst noget om, på hvilke punkter det ærede medlem finder, at magistraten ikke opfylder de forpligtelser, den har overfor de husvilde familier ifølge § 279 i forsorgsloven, er det ikke muligt for socialministeren at komme nærmere ind på spørgsmålet udover at oplyse, at socialministeriet nøje i hvert enkelt tilfælde undersøger forholdene og søger at få oplyst, om kommunen har opfyldt sin pligt til at skaffe en husvild familieforsørger husly, og denne omhyggelige fremgangsmåde vil ministeriet naturligvis også fortsætte med fremtidigt.

Alvilda Larsen: Det er meget beklageligt, at den højtærede socialminister ikke af mit spørgsmål har kunnet finde ud af, på hvilke områder loven efter min mening ikke bliver rigtigt administreret af Københavns kommune. Nu er det dobbelt beklageligt, naturligvis, at den højtærede socialminister ikke er tilstede, fordi jeg netop i min motivering for spørgsmålet her i dag har omtalt, på hvilke områder man efter min mening ikke administrerer lovens bestemmelser rigtigt. Jeg beder den højtærede